

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. Egyes szám ára 16 krajczár.

UJ FOLYAM. XI. KÖTET.

2. SZÁM.

BUDAPEST, 1891. JANUÁR 11.

Világfájdalom.

«Kik legközelebb álltak hozzám,
Azok marták meg szívemet!»
— Nagy szó. Mi rejlik vajj' mögötte,
Tünődünk mink filiszterek.

Költő beszél így s népe jósa;
Itt nagy dolog történhetett:
«Kik legközelebb álltak kozzám,
Azok marták meg szívemet!»

Nagy titka volt? Egy gyöngye perczben
Kimondta tán és veszte lön?
Barátja volt, ki elfecsegte?
Cerg most a könnye égetőn?

Szerette hölgységét? Az szemébe
Negélyzett — és egy földesúr
Vers nélkül többre ment? A nóta
Nem volna épen szörnyen új.

Szét osztá birtokát? (Volt neki?)
Ezért kell most lakolnia?
Goneril és Regan mellé oszt
Nem is akadt Cordélia?

Nagy volt? Megejté őt az ármány?
És hívei kigunyolák? . . .
Mindebbül oh, felebarátim
Mi sem történe meg. — No, hát?

«Felhívását» adá ki s oly sok
Barátja nem fizet elő:
Ez okbul jár-kei megmart szívvel
A nekibúsult verselő.

Révész Ernő.

A nagyratörő.

— Mese. —

Hol volt, hol nem volt, elég az, hogy itt volt Magyarországon, annak is a közepén egy iczi-piczi falucska, iczi-piczi falucskában egy kis ház, abban a kis házban egy iczi-piczi fiucska, a ki foghulláskor sem volt nagyobb az öklömnél. A kis fiucskából fiu, a fiuból legényember vált, a ki bizony nem ijedt meg a maga árnyékától. Magához való tudományt is szerzett, észt is adott hozzá az isten, de csak annyit, adott a mennyire éppen szüksége van az embernek, hogy megkeresse a mindennapra valót. Nem tudom, hogy történt, azt sem tudom mikor történt, de ugytörtént, hogy ez a jó nevelésű legényember nagy urak közé került, a kik nemcsak csinálják, ha' írják is a törvényt. A legényember először meghökölt ettől a nagy tisztességtől; azután megszokta az állapotját. Mikor nagy forrongás volt az országban, azt mondta neki a legfőbb irástudó: Hallod-e szógám, nem mondanál el valamelyes szavakat, a kiket én erre a czédulára lepíngáltam. A legény nagy tisztességtudással vállalta magára ezt a sort, fel is olvasta olyan szépen a czédulát, hogy megölelték és megcsókolták a komái és pennát adtak a kezébe, hogy ezután ő írja a czédulákat. De a jó fiunak méregbe mártott pennája gyűlölséget boronált a papíron, neki vadult az indulatja mindazok ellen, a kik nem voltak véle egy hiten. Hasztalan mondogatták, neki, hogy nem fér össze az ő lelkével a feneketlen indulatosság. Azokra haragudott, a kik jó tanácssal szolgáltak. Nyalta-falta azokat, a kik becézték az indulatját. Egyszer csak megkevesellette a pennával való hadakozást és elkezdett lövöldözni. Lövöldözött, lövöldözött . . . Ugyan meddig fog még lövöldözni?

Bölcs bolondságok.

A ki nem tudja: hogyan kell hallgatni, azt sem tudja hogyan kell beszélni.

*

A külső elegancia a belső hitványtságot még felöltöbbsé teszi.

*

Némely embert azért bámulnak meg, mert nem értik.

*

A szerelem a legkellemesebb szív-baj.

*

Nehezebb dolog az igazat kimondani, mint elhallgatni.

Fütyylesi Móczl.

Valóságos belső titkos sarok-ör bánatos merengései.

— Mboh! Mióta a telefont behozták azótától óta csak bacillusokból élek. Azelőtt volt jövedelem és szaladalom; ma már csak akkor van egy jó napom, ha nagyabecsült veterán banda tart zaszlófölszentelést, vagy a gróf Zicsi Jenő küld velem levelet a Juliskához a bolgar trónközvetítés ügyében. De ez a viszony is csak olyan tartós, mint a bulgáriai királyság.

— Köztem, meg a tekintetes fiskális urak közt csak az a különbség, hogy nekem a kliensek előbb fütyülnek és én csak azután szaladok hozzájuk, a fiskálisok meg csak azután fütyülnek ha a klienst már megfogták.

— A lapok a kegyelmes Szilágyi tekintetes urra lármáznak, hogy késik a reformokkal. Hát tehet ü rula, hogy hófúvás van?

— Az egyleti körorvos villany kúrát rendelt a feleségemnek, jüjjél velem, mondok üljél a villany vasutra és használj a kúrát az osztrák állam vasuttól az üllei utig.

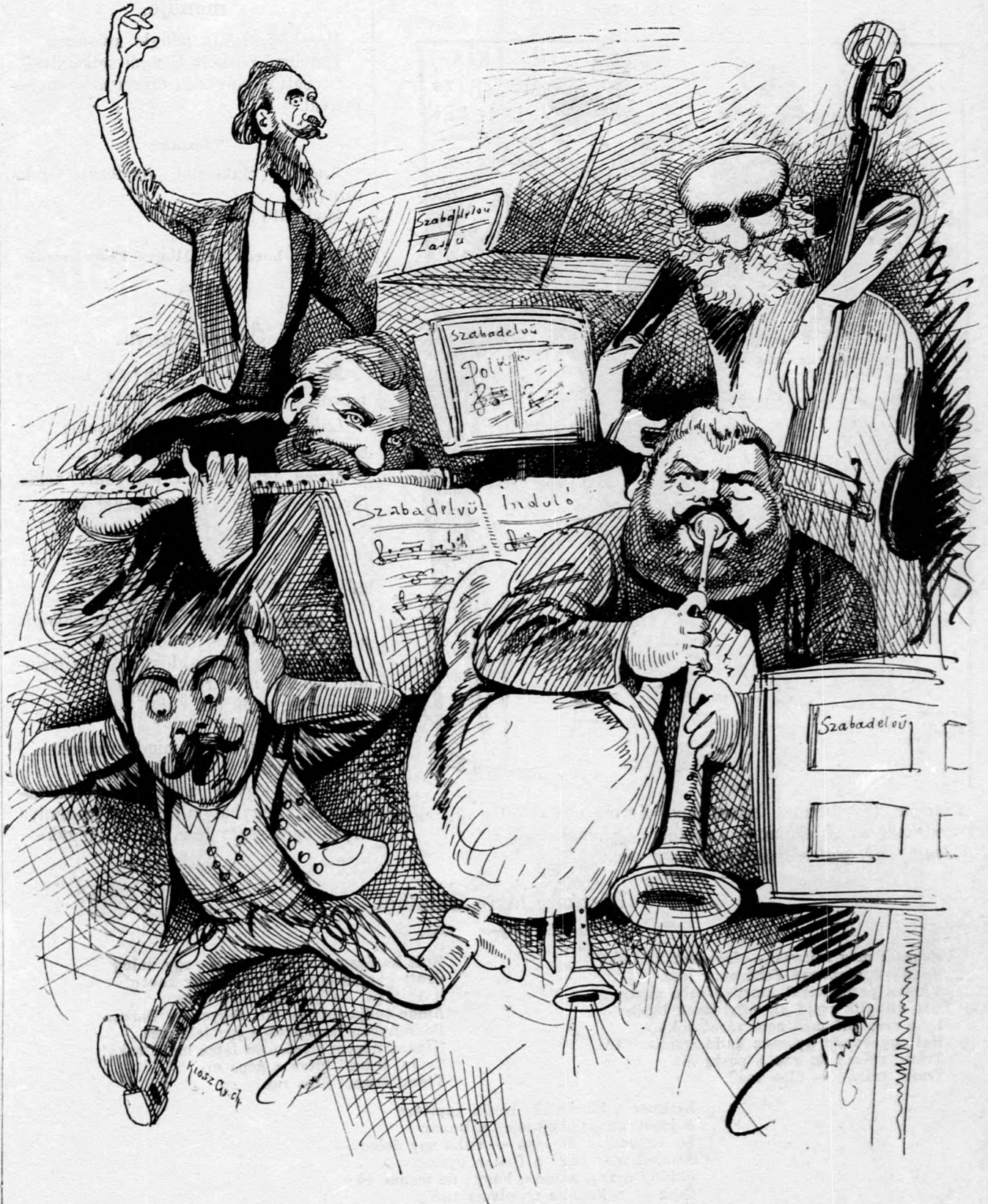
— Ki sült fel a dunai szerencsétlenséggel? Kérde tőlem Poldi, a 143-as.

Mboh! mondom neki, a budai fürdőtulajdonosok. Ük csináltattak a jégre egy utcát, be is küporozták, hogy a közönség át járja hozzájuk fürödni, a közönség pedig megfürdött a pesti jéguszodába.

— Ha valaki sugva adja a megbizást, már a marokban érzem a dupla honorárt. Ha valaki lármázva üzen, az snassz kuncsaft. Az újságoknál is így van a tarif. A sugalmazott cikkeket mindig jobban honorirozzák, mint az ellenzéki kiabálást.

— Ha egytetemet végeztem volna, nem volnék hordár, ha nem volnék hordár, nem állnék itt. Ha én itt nem állnék, bizonyosan más állna itt: nu hát mi hasznom volna nekem abból ha más állna itt?

A koncert.

Magyar ember. De ettől a veszekedett koncerttől én futok.

«Poste restante».

— Jendrassik Jenő festménye. —

Albertine. (Szemérmes kisasszony.) Kérem postamester úr: nem érkezett még az én számomra meghívó onnan felülről?

Szögyény-Mr. postás. Sajnálom: még nem.

«Póstás Klári» dalaiból.

— Éneklő: Solymosy Elek. —

Mégesik még rajtunk — fogadást ki tesz?
Hadügyminiszterre Fehérváry lesz.
Minden pereputtyal innen Bécsbe mén,
Ott világlik majd ki, mily derék legény.
És e szép idő már nem várat soká:
Hol egy banda gyorsan hadd zendíti rá!
Trára, trára! itt van a pósta má!
Trára, trára! — ülne reá!

Mult karácsony este — furcsa egy dolog —
Órült gyorsasággal gőzmozdony robot.
A ki látja, hallja, nem elég okos,
Ámde tudja jobban mit tegyen — Baross!
Pozsonyban mellőzték s így felel reá:
Nézzed népem ilyet nem látsz majd soká!
Trára, trára! fütve a gépe má'
Trára, trára! ülne reá!

Lechner a főmérnök, Török kapitány
A jeget vizsgálják széles a Dunán
És kimondják bölcsen — ritka egy dolog —
Át lehet már járni a Dunán gyalog
Boldog a nép nálunk, hogy ne menne rá:
Csak az a kanális ne olvasztaná!
Trára, trára! tódul a nép rá
Trára, trára! de nem soká!

Bortheoi.

Zenetanárok banketjének menüje.

Rossböff sonáta adagio szószszal.
Potpurri pörkölt G-moll nokedlivel.
Stocatto gulyáslé crescendo burgo-nyával.

Tészták:

Andant makaroni moderato juh-turóval.
Moderato Dobostorta.

Vivace borok és allegro keserűvizek.

Őszinte anya.

Mama. No kedves leányom, hát hogy tetszik a profeszor úr?

Leány. Ej, hagyjon békét mama: egy ember, a ki mindig esernyővel jár.

Mama. Igazad van leányom: neked olyan férj kell, a ki pálczával jár.

Legyen elkészülve.

A fiatal örökséget váró öccs. előfogja a beteg nagybácsi orvosát.

— Mondja kérem, doktor úr, de őszintén, lehet-e még reményleni?

— Elég erős ön, fiatal úr?

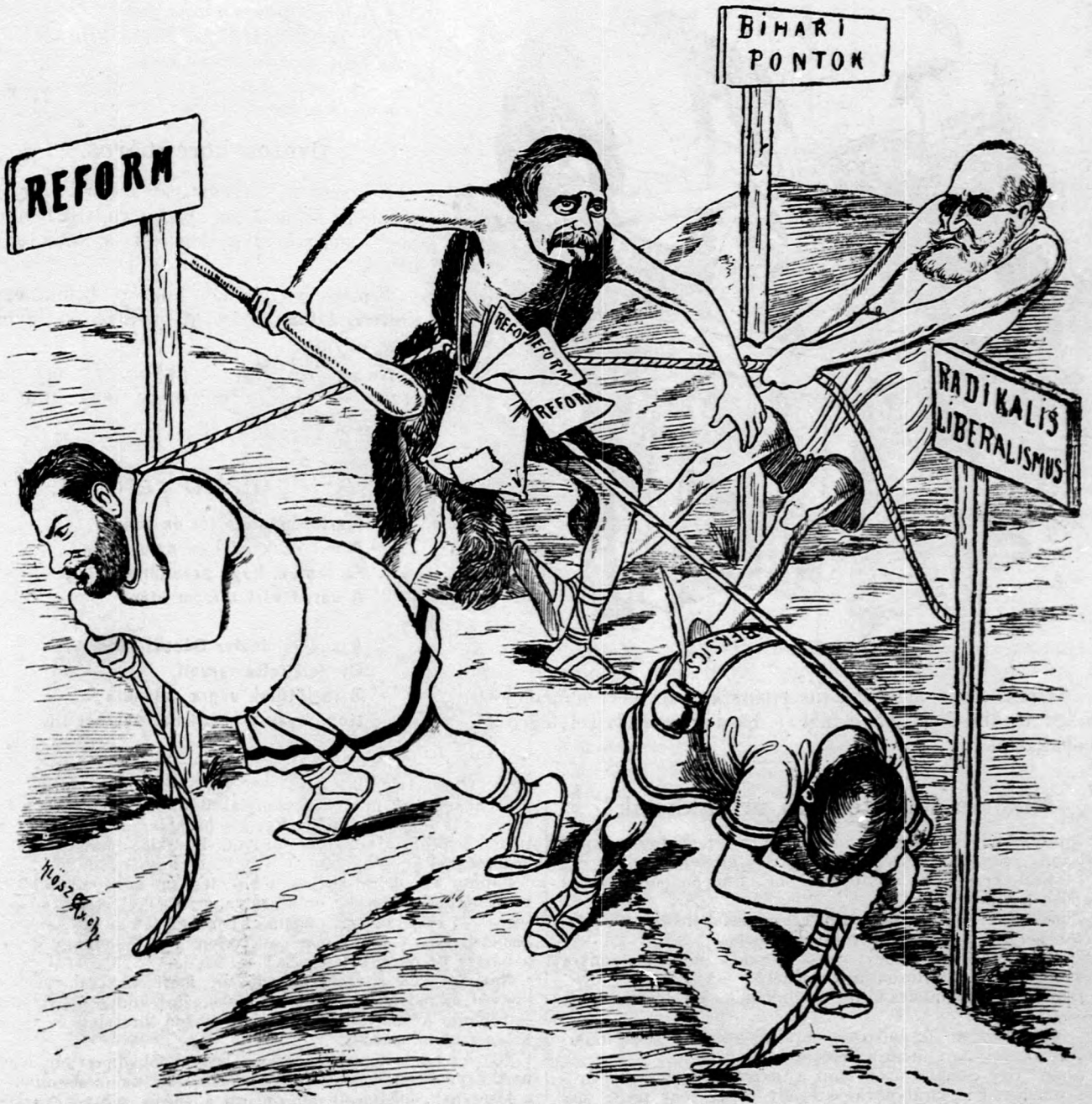
— Oh kérem!

— El lehet önnek mindent mondani?

— Hogyne!

— Hát legyen a legrosszabbra elkészülve: nagybátyja egy-két nap mulva olyan egészséges lesz, mint a makk.

Szegény Herkules

a választáson.

Jön a kinevezés!

Hja, kedves megyém, ne panaszkodjál, mert magad köszö-
rülted te annak idejében azt a bárdot, a melylyel téged most
lenyakaztak.

Mikor a főisztelendő úr sakkozik!

Igy ni, kedves tekintetes úr! ezen a szent ünnepnapon
játszunk egyszer egy szép partit. Tessék elkezdni.

— Csak kezdje ei főisztelendő úr. Ünnepnapon ugyis a
papoké a világ.

Papoké? . . . Oh visszaveszem ezt a húzást inkább a futóval
jövök ide . . . Már hogy volna a papoké?

— Már csak úgy, hogy vissza vesznek mindent amikor
nekik tetszik! . . . Hozom a királynét!

Hajj kedves tekintetes úr, az nekünk nem jog, hanem köte-
lesség.

— Csakhogy az az én rovásomra megyen, én pedig refor-
mátus vagyok . . . ütöm a futót a királynéval.

Ahán! Úgy csinálja épen mint a muszka szerbiával. Örö-
kös zenebonát a királynéval, szegény Szerbiának pedig fuss
vagy fizess. De én nem adom a futót! Sakk a királynénak
és a futó is meg van védve. No most!

— Mozgósítok én is . . . sakk!

— Bizony főisztelendő úr jó lesz rochálni, hadd legyen a
király biztos helyen, mert hátha Natália megnyeri a hadse-
reget, akkor övé a döntő szó.

No ha már a főhadnagy úr is beleszól, akkor mindjárt meg
lesz a konfuzió. Nem szeretem a politizáló hadsereget. Hanem
azért rochálok és a toronnyal sakk! . . . s'artba tesszük a
királynét.

Jövendőmondás.

*Pihenve kezdtük az új évet,
Nem mozdul semmi itt, se ott,
Sok szép reményünk semmivé lett,
S nem használ már se szó, se bot,
Minden, mi oly nagy füttyel indult
A fegyvergyár sorsára jut;
Beszélünk majd, ha régen elmúlt,
És rajt segítni ki se tud.*

Ovatos korcsmáros.

Korcsmáros. Kérem: ezt a bort nagyon
ajánlom; kitünő fajta; biztos vagyok benne,
hogy nagyon fog tetszeni a tekintetes
urnak.

Vendég. No jó, hát hozzon belőle egy
literrel, aztán üljön le mellém s igyuk
meg együtt.

Korcsmáros. Hm . . . akkor . . . most jut
eszembe . . . tudok még egy más fajtát is
ajánlani.

A legujabb reform.

**Igérték minden jót és szépet,
A mit csak száj és sziv kíván;
És lestük, hogy pezsdül az élet,
A várva várt reform után.**

**A sok miniszter Bécsset járva
Ott felejtette terveit,
S rá jöttünk végre valahára:
Hogy csak a — német nyerhet itt.**

— Skartba-e? mint a pozsonyiak Baross Gábort? No majd
segítünk azon. Itt a futóm. Egy kis futtatás karácsonyeste, és
rögtön lefőzöm a pozsonyi toronyt. Egy kis reklám sakk a
közönségnek!

Láttam azt előre kedves tekintetes úr és gondoskodtam
védelemről. Itt a másik erős bástya, a pozsonyi zsidók német-
sége . . . sakk a magyarságnak. Erről tegyen az úr az ő kecs-
kemétiével . . . Most már csak velem van főhadnagy úr, ez
a bástya az önök erőssége is!

Nem így van az főisztelendő úr, mert én csak magyar
honvéd maradok és segítek a kecskeméti tekintes úrnak meg-
ostromolni a bástyát. Elő a lóval! sakk a királynak és annak
a hunczut toronnyak!

Úgy-e? Ló kellene! Jaj uram, kedves főhadnagy úr, azért
nem kapnak önök lovat, hogy sakkot ne mondhassanak a
királynak. Inkább föláldozom ezt a másik toronyt és kiüt-
töm azt a lovat. Hja! ló is, no meg fegyvergyár is, az már
mégis sok volna egy kissé!

— Egyelőre egyet vagy a másikat. Mert ha kiüti a lovat,
akkor lemegyünk a paraszttal és királyné lesz belőle. Nem
maradhatunk fegyver nélkül, mert szükség esetén nem véd-
hetjük meg a királyt.

De én kiütöm a parasztot is

— Akkor most a főisztelendő úr és elveszti a partit.

Igaz, kedves tekintetes úr, Vissza veszem ezt a húzást.

— Úgy tesz mint a románok. Nagy füttyel fölabajgatták a

világot, hogy az ő magyarországi testvéreiket így elnyomják, úgy elnyomják a magyarok. Verték a mellüket és most ők maguk terítik rá a vizes lepedőt az egész mozgalomra és bele kíváncsoznak a hármasszövetségbe.

De nem oda Buda! Nem kíváncsozom sehova, és hozom a parasztjaimat.

— Rossz sakkozó az, a ki a parasztozokban bizakodik. Ez mindég az utolsó próba, de azért kétes is.

Mért volna kétes?

— Mert a főtisztelendő úr parasztjai nagyon távol állnak, holott az enyéim úgy áll itt, mint Erdélyben az E. M. K. E. Ha még a többi is csatlakozik hozzá s a központhól igazgatjuk az előnyomulást. Az enyémet védi ám király, azt pedig védi a megmaradt bástya, úgy nem csak egy, de több is bejut.

— Azt a bástyát egy paraszt is kiüti és akkor a király a miénk! . . . Sakk!

— Adja föl a partit főtisztelendő úr! Jobb így mint csúfosan elveszteni.

— Jól van, ezt föladom, de kezdjünk újat és — most vigyázzon a tekintetes úr, mert körösi ember vagyok. Hadd játszam a feketékkel.

Kibicz.

Ebben a nagy hidegben.

Ifj. Kakas Márton. Hideg van ám, kegyelmes uram. *Vikerle.* Pedig én minduntalan befütögetek maguknak. *Ifj. Kakas Márton.* Azért nincsen nekünk fára valónk.

Rémes titok a kuliszák mögül.

— Az Üstökös eredeti leleplezése. —

Apponyi Albert gróf kivágatta a tyukszemét. Vajjon mit jelenthet ez?

Tisza Kálmán az éjjel tüsszentett és senki sem mondta rá, hogy «prósit!»

Szapáry Gyula gróf a miniszterelnöki palotából kinézett a befagyott Dunára és leejtette a szemüvegét.

Mocskó Dániel fővárosi hókaparó ma nem vacsorázott. Károlyi Pista per te lett Zichy Jenővel.

Aszaló Péter harangozó ma elhagyatottan látta bolyongni az utcán Irányi Dánielt.

Beöthy Ákos ma nem reggelizett.

Hock János kilépett a Benedek-pártból.

Bodnár Julesának elengedték a tartozását.

Schám Sáni pinczér.

Politikai tanácsokat osztogat Beöthy Ákosnak a Reuter kávéházban.

Miért?

Azért!

Passzív politika várakozóan habos kávéval! Vacsorára, revacsora! Látni, hallani, tudni és érezni kell! De mit lát, tud, hall, érez ön? Semmit. Önnek a legnagyobb politikai eseményekről ándungja sines.

Psz! . . . pszt! . . . pszt! . . . Ők vacsoráznak! Mért nem vacsoráznak önök is?

Miért?

Azért!

Minden fertálykor friss párt program, friss fázány pecsenye helyett. Sültek helyett sületlenség. Önök éhesek és a kormánypart eszik. Ön Angliára hivatkozik, a kormánypart az «Angol királynő»-re. Ön pirul és hallgat?!

Miért?

Azért!

A liberális reformokat nemsokára feltalálják. De mi köze önnek a reformokhoz s mi köze a reformoknak önhez? Ön szilárdan ragaszkodik önmagához, Apponyi nagyrabecsüli Apponyit, Horánszky Horánszkyt, Gál Jenő Gál Jenőt. Ki meri azt mondani, hogy az önök pártja nem ragaszkodik a mérsékelt ellenzékhez?

Hogy miért?

Azért!

Ön ismét szórakozott és nem figyel, hanem reassumál. Ön a párt fuzió helyett már megelégednék a vacsora fuzióval s a helyett, hogy az István-térre menne a néppel érintkezni, a falbinológia alapján akarja kiszámítani, nogy Apponyi mikor jut a kormányra.

Nyomorult Hasenfuchs! már félóra óta csenget, kalimpál, kiabál azért a piccoloért. Hogy mért nem viszi el az ördög az ilyen krajezáros kuncsaftokat.

Miért?

Azért!

Hideg világ.

Szörnyü hideg van, átkozott fagy,
Üldöz a tél s én sietek,
Száguldó lábak czélja oly nagy,
Egy tüzhelyet csak óh egek!
Ott egy ifjú pár összebújva
Siet, szivükben száz virág —
Mily szép a szerelemnek útja,
Meleg fészek, hideg világ!

Szörnyü hideg van, síma jégen
Vigan járja az úri sport,
Röpül a dandy nagy kevélyen,
Osztván szét hódító mosolyt.
Kipirult arczu lányka tudja:
Kegyére százak szive vágy, —
Mily szép a vidámságnak útja,
Vig emberek, hideg világ!

Napi robotját bevégezve
A munka embere siet,
Meleget érez nagy hidegbe,
Óhajtva édes perczeket.
És boldog otthonába jutva
Feledve rút sors, annyi vád —
Mily szép a boldogságnak útja,
Kedves otthon, hideg világ!

Kivilágított ablakokban
Vidáman lejtő alakok
Körrajza látszik s mindig jobban
Szól a zene, a kedv csapong.
Koldúsleány rongyokba bújva
Hallgatja... sárba hullt virág, —
Oh mily rút a nyomornak útja,
Rossz emberek, hideg világ!

Haan Béla.

Mit csináljon?

Cseléd. (Gyorsan a szobába lépve.) Kérem, nacesága, nem lehet a kenyereket a kemenczéből kiszedni, mit csináljak vele?

Férj. Hivjatek rögtön orvost.

Fővárosi ügyek.

Új zálogház épül. Diszes palotát emeltet a nyomornak Baross Gábor, a ki zónán utazik és zálog-

házakban is dolgozik. Egyik hivünk, a ki a villám miniszterrel már kétszer kezét fogott, jól értesült forrás alapján azt beszéli, hogy Baross Gábor rég zálogba adott szavát váltja be a palota építésével. Fiatál jogászkorában — mondja a jól értesült — Baross Gábor örökös pillanatnyi pénzzavarban szenvedett s egyik legszorgalmasabb látogatója volt a szerb-utezai zálogháznak. Egyik zálogházi tisztelgése alkalmával nyolcz forintot kért hitvány zsebórájára.

— Nyolcz forint?! — szisszent föl az értékbecslő, — erre a javító intézetre sem érdemes burgonyára?

— Uran, — szólt remegve az ifjú, — tekintse, hogy ezt az órát nagyapámtól kaptam emlékebe. Adjon az órára négy, a nagyapai kegyeletre szintén négy forintot.

— De uram, ha ezt megteszem, az állam kiver ebből a házból.

— Ha kiveri, majd építették én magának ennél különb palotát, ha miniszter leszek.

— Zálogba adja a szavát?

A fiatal ember szavát adta, az értékbecslő pedig kiállította a zálogjegyet, a melynek hiteles másolata ez :

ZÁLOGJEGY

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMI ZÁLOGHÁZ

(Lövész-utca 1.)

Betét napja :

Lejárat napja :

1859 augusztus 13.

Nemsokára a zóna után

Egy leendő miniszteri adott szó

Becsérték : 4 frt 15 kr.

Kölcsönösszeg : 4 frt.

Érvényes Tisza Kálmán lemondásáig.

S a mit Baross zálogba ad, azt ki is váltja.

A sötétlelkű ellenzékiek meg azt állítják, hogy a miniszter utódja számára építetteti a tágas új palotát, hogy az esetleg elzalogosítandó vasútak elférjenek benne.

A közrendészeti ügyosztály a Duna jegén történt katasztrófát illetőleg a következő elvi jelentőségű megállapodásra jutott :

Primo : A katasztrófának kizárólag a jég az oka, mely okvetlenül felelősségre vonandó ama, valószínűleg előre megfontolt szándékból elkövetett vétség miatt, hogy be mert szakadni.

Secundo : A jeges dolgok, a jeges kávé és a fagyalt kivételével, a rendőrség hatáskörébe tartoznak.

Tertio : Minden kellemetlen ügy egyedül és kizárólag a rendőrség hatáskörébe tartozik.

A fővárosi egylet is ma foglalkozott a katasztrófa ügyével. Medrey Zsigmond nem tartja valószínűnek, hogy a katasztrófa megtörtént és azt hiszi, hogy az egész ügy nem egyéb hirlapi tréfánál. Violá Imre megnyugtathatja a szónokot az iránt, hogy a szerencsétlenség megtörtént, de sajnálattal konstatálja, hogy Szylveszter este annyira megrontotta a gyomrát, hogy egy garasára étványa sincs. Miután még Kammermayer polgármester kifejtette, hogy ő már gyerekkora óta nem hisz a plánétákban és az álmoskönyvekre mit sem ad, az értekezlet véget ért.

Természetes.

— Gizella kisasszony . . . mondja kérem, de őszintén : van-e kegyednek szándéka férjhez menni?

— Természetes, hogy van, különben minek tanul-tam volna meg sütni-főzni?

A liberalizmusról.

Egy nagy kujon megkérdeze
A bölesebb bölcseket,
A szabadelvűség vajjon
Mi a kánya lehet?

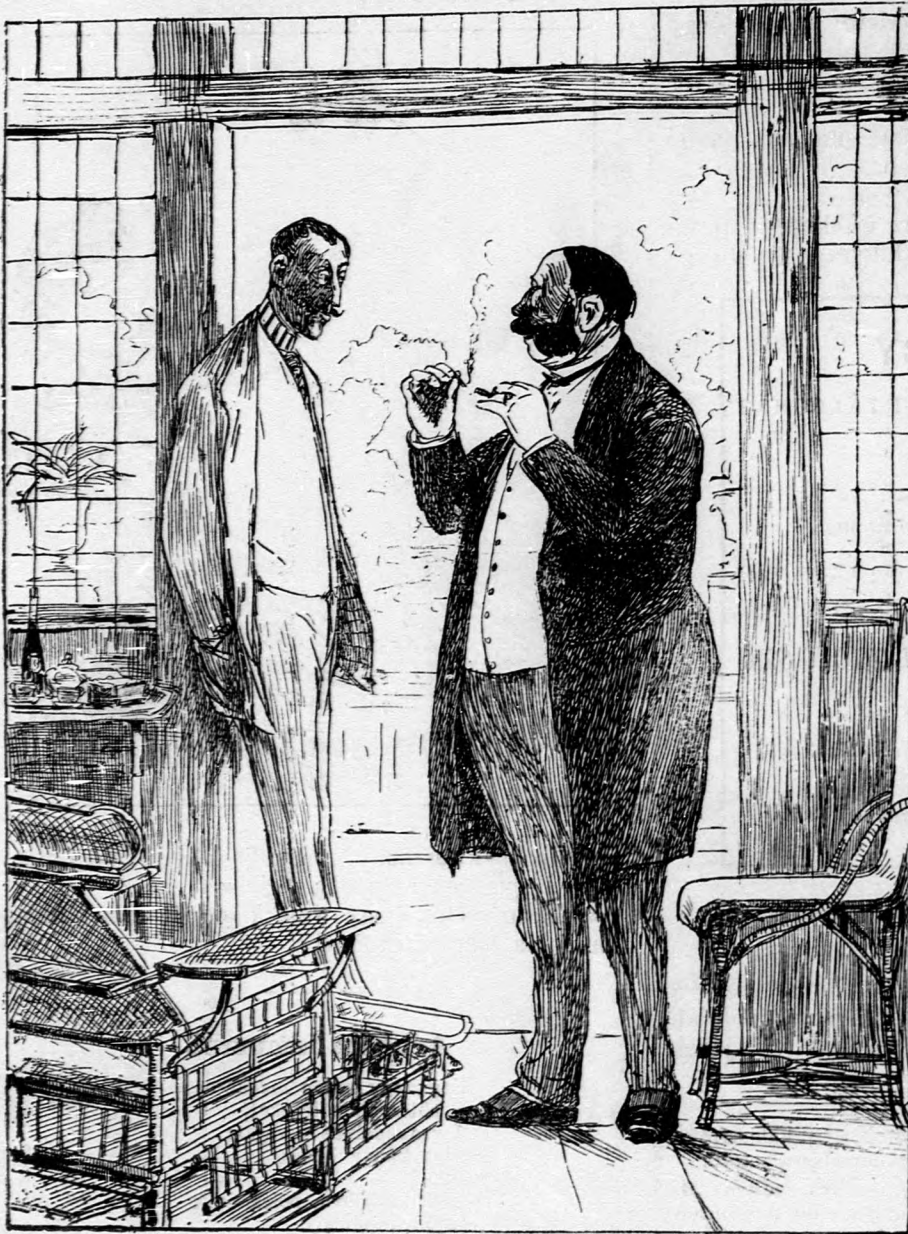
És válaszkép a bölcs urak
Legkiválóbbika,
Kisüté, hogy nem egyéb, mint
Fából vaskarika!

Egy másik úr meg azt hiszi
Ő tudja, hogy mi a',
Mi lehetne az más egyéb:
Vasból fakarika!?

Egy így felelt: «Az, a mi van!»
Egy másik: «Az, mi nincs!»
Egy harmadik: «A szabadság!»
A végső: «Rabbilincs!»

Tessék okosnak lenni most,
Ennyi bölcs szó után!
A szabadelvről, jó urak,
Tinektek jobb hallgatni csak,
Vagy álmodni csupán!

Miért haragudott meg Menyus bácsi?

Vendégségben volt Menyus bácsi az öccsénél, a ki így kínálta őt:

- No, Menyus bácsi, nem iszunk *egy* pohárka szilvóriumot?
- No, Menyus bácsi: talán a *második* pohárka is elcsúszik még!
- No, Menyus bácsi, hát még *egy harmadikkal* nem tetszenék?
- = Ejnye forgós adtát is! Hát micsoda szivesség ez? mit számolgotod

te a pohárkákat? most már idd meg magad, nekem ugyan nem kell belőle. Aztán jér el majd hozzám: majd megtanítlak én, hogy kell kinálkozni. Tudd meg, hogy a poharak száma soha sem haladja túl az *egyet*, mert azt mindig úgy illik mondani, hogy «no még egygyel, no még egygyel, no még egygyel».

Közmondások eredete.

Mosolyog, mint Mojzes a moslékra.

Mindenekelőtt kikérjük magunknak, hogy a nagy prófétára sejtсен benne valaki vonatkozást. Megengedjük, hogy a maga oldalbordájával neki is lehetett baja bőven, hogy a replikázást pro primo: nem győzte volna még akkor sem, ha nem lett volna hebegős, pro secundo: meg nem riszkizta volna különben sem, ámbár Czipora asszony zsémbes természetére nézvést pozitív adataink nincsenek.

A mi Mojzesünk a bajmoki Mojzes familiából való, a mely esküdtet adott a községnek akárhányat, de sőt bírót is. A mint a hagyomány beszéli, épen egy bíró ükapjuk lett légyen az, a ki imponált az egész falunak, csak épen a saját hitvestársának nem.

Valamelyik nap — nyilván névünnepe lehetett egyik tanácsbelinek — az egész előjáróság átloholt a nagykocsmába déltájt és — szó, a mi szó — az este vetette őket onnét haza. Már a csürhe is otthon rőfögött szanaszéjjel.

A bíró úr fedezetül nem kisebb perszonát: magát a tens jegyző urat könyörögte magához, de ez meg nem akadályozta az asszonyt, hogy csövestül ne zúdítsa a véleményes nyilatkozatát az «ura» nyakába.

Ott keverte a feleség a pitvarajtóban a koczák számára való moslékot és a férj nyilván jobb szerette volna, ha azzal öntik le, semhogy ezzel a lúggal.

Megállt a jegyzővel egyetemben és nyilván a végből, hogy elhitesse, mikép több mindebben a tréfa a valónál: szótalanul csak a moslékra mosolygott.

Mi a baja?

Mama. No már mi baj megint? Bizonyosan összevesztél a férjeddal?

Leánya. Oh, nem; sőt ellenkezőleg: az mérgesít, hogy lehetetlenség vele összeveszni.

Pubi meg a «Pubi.»

«Jer az ölembe, pubikám,
Hopp, a baba, így ugrik ám.
Drágám, cziczám, kis módosom,
Göndör fejed hadd csókolom.
De kedves vagy, de ügyes vagy:
Orrod pisze s a füled nagy —
Jaj, de aranyos jószág vagy . . . »
Így lelkendez, így örvendez,
S még több szép szót is mond ehhez
Egy szép nagyúri nő.

S Pubi, kivel így enyeleg,
Nem fia ám — csak egy öleb

«No te bámész, no te buta,
Te maszatos, kormos kutya,
Megin' itt vagy, megin' nyafogsz,
Megin' mi izgágába fogsz?
Mi kell? — ngass no, osz' aló
Te murezos, te ólba való!
Még hozzám érsz?! — 'Sz azért vettem:
Pizskold be csak toillettem! —
Cselédek közt kint a helyed . . . ! »
Így csattog, dül-fül fenyeget
A szép nagyúri nő.

S kit e szavakal illete:
Nem egy eb ám, — de gyermeke.

Sok uri nép nagy útra kél:
Párisba int a büszke czél.
«Mindenki mén, csak ép' nem én.
Dugába dölt a szép remény,
Fény, csillogás, élv, izgalom
Látni, láttatni alkalom.
Kaland, gyönyör, mind mind oda! . . .
Óh, mily malheur, mi ostoba,
Hogy most beteg ép' e kölyök! . . . »
Fiát átkozva így hörög
A szép nagyúri nő.

Mert hát a férj s az' — etiquette . . .
Szóval a szép nő nem »mehett.»

No, végre jól lett a gyerek.
De már meg a Pubi beteg:
Szörnyen fájlalja kis hasát.
Maga a hölgy kurálja hát.
De nem hálás Pubi ezért:
Megkapja az úrnő kezét.
«Jaj! . . . » fut a férj száz doktorért
«Pasteurhoz el, de csak hamar!»
«Hál' istennek . . . » tapsol, hadar
A szép nagyúri nő.

És szánva áldja az ebet:
Párisba mert hát így — »mehett!» **Józsa Antal.**

Hallgató. (Bpst.) Szerkesztőnknek a Petöfi-Társaság közgyűlésén felolvasott titkári jelentését *a kik végig hallgatták, mind helyeselték.* Hogy a napi sajtónak nem tettett, az nagyon világos. A lapok különben nem is adták jó vissza (vagy tán nem akarták jól visszaadni?) a felolvasás tartalmát, a melynek lényeges tétele ez volt: «a napi sajtó a szépirodalommal is rendszeresen foglalkozik, de szépirodalmi-közleményei kivétel nélkül idegenek; az idegen irodalom pedig idegen szellemet honosít meg». Ez ellen hiában riadt fel egy-egy napi lap, mert ez így van, mégpedig nem jól van így — punctum. — **W. J.** (Bpst.) Kaptuk, adjuk. — **R-g. S. M.** (Budapest) Jól van; tehát a kijelölt időben. — **H-n B.** (Esztm.) A többi is sorrendben marad. — **R. E.** A «Rigmusokat» köszönettel vettük s nagyon fogunk örülni, ha az «Üstökös» derék poétájának sikere lesz e kis gyűjteményével. — **L-i J-ö.** (Bpst.) Tudomásul vétetik s akként igazítjuk ki majd a kéziratot. *Több kéziratról jövőre.*

— **T. olvasóinkat felkérjük, hogy előfizetésüket ez évre mentől előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap ekspediciójában zavar keletkezzék.**

Tisztelettel

AZ «ÜSTÖKÖS»
kiadóhivatala.

Lapunk számára hirdetések felvételnek kiadóhivatalunkban (Kecskeméti - utca 6-ik sz.) és Mezei Sándor hirdetési irodájában (Erzsébet-körút 42.)

SÜKETEKNEK.

Valaki, a ki 20 évi siketség- és fülzugásból egy egyszerű szerrel meggyógyított, késznek nyilatkozik ennek német leírását mindazoknak, kik azt kéri, ingyen megküldeni. Czim:

J. H. NICHOLSON,
Écs, IX., Kolingasse Nr. 4.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize a

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

MOHAI

Legjobb asztali és üdítő ital.

ÁGNES

Hazánk legszépségsavanyúvize.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

FORRÁS

Ö tansége József főherceg asztalán rendes italul szolgál. Friss töltésben mindenkor kapható:

Édeskuty L., magyar királyi és szerb királyi udvari ásványvíz-szállítónál Budapesten.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben. 11702

PLACHT TESTVÉREK
cs. és kir. szab. hangszergyár
BUDAPEST,
Wurm-utca és József-tér sarkán
Mindennemű hangszerek
és azok alkatrészeinek legnagyobbbraktára.

Különlegességek.

Ujonnán szerkesztett czimbalom.
Harmonika-furulya frt 1.50, 3.50, 7.—
Bot-furulya, uj 1 frt.
Harmonium. Mechanikai zongora.
Ariston, körülbelül 4000 drbot jáék.tsz
Phönix. " 1500 " "
Symphonion, " 200 " "
Victoria, " 500 " "
Különlegességek iskolai hegedűkben 3 forinttól feljebb.
Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A "Pallas" könyvkiadóhivatalában megrendelhetők az "ÜSTÖKÖS" következő kiadványai:

Mujkosék kalandjai szárazon és vizen.

ÖSSZESZEDTE: IFJ. KAKAS MÁRTON.

Temérdek karrikaturákkal. Ára 80 krajczár.

Az Üstökös előfizetői e kötetet kedvezményes áron, azaz 50 krajczárért rendelhetik meg kiadóhivatalunkban.

MÓKA-NAPTÁR.

AZ ÜSTÖKÖS ÉVKÖNYVE

1891-RE.

(Uralkodó plánéta: Vekerle.)

SZERKESZTETTE: IFJ. KAKAS MÁRTON.

Számtalan rajzzal ékeskedő jókedvű kalendárium. Ára 50 krajczár.
(Az "Üstökös" előfizetőinek 30 krajczár.)